

ците си, гледале безстрастно и неувале кучетата, които, като чуле цигулярите, повдигнале страшно лаене; а дѣцата ги гонили и биле ги съ камане.

Хаджи Генчо посрѣшналъ своите сватове весело, и рѣкалъ имъ съ засмѣяно лице: „Добре дошле, добре дошле! Заповѣдайте!“

Сватовете влѣзле въ стаята, дѣто билъ туренъ единъ джлагъ и нисакъ столъ, който билъ покритъ съ шеренъ месалъ; на столътъ са намирале нѣколко тарулчета и панички съ овоци и нѣколко кравайчета; гиздаво и правилно биле нарѣдени набодки и ножове, и двѣ оловяни будненца съ ракия, които биле украсени съ сѣкакви цвѣтя. По крайтъ на столътъ биле прострѣни бѣло-сини презрѣчници, които биле до толкова дълги, щото изъ тѣхъ можѣле да са направатъ дванайсетъ даалийски чалми. Сватовете донесле съ себѣ си хлѣбъ, вино и печено ягне, което било